Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: ”Barbara”, i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 13. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365628471744/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Barbara

Ekstraskud, en Salve i Pulten. Saa vendte han tilbage igen. Sejrrig iførte han sig sine Tøfler. Nu havde Samuel faaet det.

Samuel var ilde berørt over dette brutale Overfald. Men lidt efter lidt rettede han sig saa nogenlunde. Han satte sig i Gang, stadig lidt bøjet, men i fornyet tragisk Storhed. Og saaledes blev de ved. De andre Mænd skuttede sig i velbehagelig Nevtralitet. De holdt Hænderne for Munden, men Øjnene levede, opmærksomme og forlystede. Gudskelov det ikke var dem, der var i Skudlinjen.

Gabriel kunde i Begyndelsen slet ikke lide de Naturkræfter, der var sluppet løs paa hans Pult. Men efterhaanden ofrede han Værdigheden paa Morskabens Alter. Nu havde han Fanden gale mig i hvert Fald faaet dem godt i Gang. Det kriblede i ham, hans Mave gik stille ud og ind. Og Havnemændene fortsatte trolig Komedien til hans Højheds Velbehag. Tilsidst stillede han sig op ved Skranken og regulerede dem lidt paa Embeds Vegne. Den ene fik ikke Lov til at gaa ind og banke, før den anden var kommet udenfor.

Saaledes var Gabriel. En Virtuos til at spille paa Godtfolks Svagheder, hidse dem op mod hverandre, faa dem til at krænge deres Hjerters lønligste og taabeligste Ærgerrighed ud. Hvad vilde de ude i hans Krambod, Staklerne? Nej, Livet hjemme hos Kællingerne i Tørvesøgen og Ungernes Skraal var nok ikke morsommere. Herude var der dog en Duft af Kardemomme og andet Krydderi, ja Udsigt til en Brændevinsdunk. Og saa var der Nyhederne. En Afglans af Verden.

Og noget kunde jo hænde.

Døren var paany blevet trukket op med Storm og Gny. Ingen havde ænset det under Skændsmaalet — det var vel et eller andet Kvindemenneske! Nu saa de alle, at det var Barbara, Sorenskriverdatteren, der var kommet.

Alt var pludselig anderledes. Selv Gabriel var anderledes. Tangloppen var standset midt i Ordet Filurendrejer, hans Næve faldt som et idiotisk Vandeskud i den kongelige Pult. Der stod han — paa Hosesokker — as Jesus, — og skabede sig!

Det var ikke, fordi der stod nogen særlig Respekt om Barbara. Hun talte venligt til den gemene Mand og var aldrig hoffærdig. Men naar Solen paa en Uvejrsaften pludselig skinner i Mændenes Kreds ...

— Har I Silkebaand at sælge? klang hendes Stemme.